

EL PUNT AVUI
DILLUNS, 25 D'ABRIL DEL 2022

Punt de Vista 3

HERETES COMUNICACIONS SA
President: Edurne. Vicepresident: Enric Gispert i Toni Muñoz.
Administració: Carme Bosch, Començat: Eva Negro, Maria Àngels Taulés, José Sánchez, Edurne Vilad. Recursos Humans: Miquel Rubert, Servei: Lluís Carré.
Web: i Sistemes: Josep Andreu.

Comunicació Girona
Directora: Júlia Cap. Cap d'àrea: Núria Astorich. Cap de secció:
Lluís Carré. Redacció: Enric Aguiló, Emma Bosch, Gemma Bujons, Estel·la Carré, Jordi Cusó, Ramon Esteban, Jordi Ferrer, Berta Pells, Joan Puig, Marc Segura i Joan Vilas.

Director: Joan Vilas. **Directors:** Toni Benet, Susanna Ordega, Toni Romero i José Luis Chacón. **Secretari:** Maria Gual, Sara Muñoz, Carles Suñer i Lluís Tross. **Cap de secció:** David Brugué. **Redacció:** Dolors Balles (Europa-Nord), Rosa Castells (Cultura), Cap d'àrea: Francesc Espiga (Nacional), Anna Barrios (Europa-Nord) i Guillem Vical (Cultura). **Cap de secció:** Teresa Vázquez (Nacional), Raül García (Europa-Nord), Maria Pallas (Cultura), Mònica Martínez (Nacional), Nuria Riera (Cultura), Jordi Taulés, Àngel Rodríguez i Ramon Bach (Europa-Nord), Miquel Jardi (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua) i Jaume Batlle (Producció). **Corresponsal a Madrid:** David Portabella.

A la tres. David Brugué / dbrugué@elpuntavui.cat

Fílies i fòbies

Que a la resta de l'Estat espanyol, en general, no ens estimen gaire és sabut per tothom. No fa gaires setmanes, una enquesta coronava els catalans com els menys volguts. Tampoc és que sigui cap novetat. La constatació d'aquesta poca estima és un exercici diari. Si tot aquest joc d'espies que s'ha batejat com a Catalangate hagués passat en qualsevol altre punt del territori espanyol, s'estarien esquinçant les vestidures i demanant dimissions. Però aquest joc no és un joc. És un cas molt greu. El que passa és que, com que els espies són persones de l'entorn independentista, als grans partits del Congrés no els importa. No és que no els importi, sinó que ja els està bé.

Aquesta fòbia a tot el que fa tuf d'independentisme —orquestrada ja en temps de Jorge Fernández Díaz— els valida qualsevol tipus d'operació que es pugui engegar. Imaginem per un mo-

“Sánchez fa veure que l'espectacle no fa amb ell. Que no sap res, però també que no ho vol saber

ment que, en lloc de Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Jordi Sánchez o Elisenda Paluzie, fossin Inés Arrimadas, Isabel Díaz Ayuso, Pablo Iglesias o Pedro Sánchez. No només hi hauria hagut peticions de dimissions, sinó que haurien rotat caps i, fins i tot, s'hauria detingut gent. Però, com que es tracta

de catalans i, a més, independentistes, les clavagueres de l'Estat ni es posen vermelles encara que se'ls descobreixi el pastís. Si en lloc d'aquesta fòbia que tenen per Catalunya fos la filia que tenen en pro de la “unidad del Estado”, les coses serien radicalment diferents.

Mentrestant, el govern espanyol fa que mira a una altra banda, però la processó va per dins. Que a l'Estat s'hagi utilitzat el Pegasus posa l'executiu al mateix nivell que el d'Hongria, per exemple. La mateixa Comissió Europea ha engegat una comissió d'investigació per l'ús del programa d'espionatge i ha demanat als països que ho investiguin. I, mentrestant, Sánchez fa veure que l'espectacle no fa amb ell. Que no ho sap res, però també deixa clar que no ho vol saber. És aquella vella tàctica de l'estruc: amagar el cap sota terra fins que hagi passat tot. Però es pot trobar que la tempesta tardí a passar.

El lector escriu

Les cartes han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identificació o passaport. A més, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar les i escurçar les. Els lectors han d'enviar a: butlla@puntavui.cat

Hipocresia política

■ Crec que des de temps immemoriais s'actua amb espionatges definits al nostre afer diari: no és cap novetat revelar ara un fet antidemocràtic com s'ha denunciat aquests darrers últims dies i marcant un abans i després dels controls promoguts per l'Estat. Aquests, vinculats des de sempre a perseguir el nostre poble, han jugat al cul i a l'amar. Per això, la justícia administrada pels poders fàctics i del règim anterior ha tingut i té la paella pel mànec, en controlar tots els moviments nacionalistes catalans, aplicant mesures repressives condicionades a desballestar les inquietuds del nostre poble. Aplicant rigorosament les consignes en represàlia nos com a ciutadans vinculats dintre un mateix estat espanyolista. Una qüestió que neguen i negaran per imposició legal, que no ens espia. No només som víctimes de persecució, som el poble al qual durant segles s'ha intentat esborrar de la memòria històrica. Però es dona la circumstància que aquest frau a la llibertat és el verdader llegat del que va dir: “Tot està lligat i ben lligat”. Milers de patriotes nostres estan assenyalats com a conspiradors de la unitat espanyola. En sortir a la llum aquest esgarriat espionatge, s'obren les portes del que ja a Catalunya coneixíem i denunciàvem. On hem sigut espia per tots els coscos de seguretat, dirigits per l'extrema dreta de l'Espanya unionista. I no és d'ara, ve des de Felip V, que va voler abolir la nostra independència, forçant un estat de catalanofòbia arreu de tot el territori nacional. Un fet prou sàdic, per voler defugir de l'Estat opressor durant tants segles. I cercar la nostra llibertat. JOAN J. ANHONER SADURNI. Forlatac

Dret a aigua potable i pública

■ Respecto les empreses que es dediquen a la matança de porcs i les granges industrials. Però no respecto que la nostra font de vida, l'aigua potable, estigui enverinada pels purins. Podem donar feina a qualsevol sense haver de vulnerar la nostra font de vida? Tenim el dret a fonts d'aigua potable que no tenim. Com es pot arreglar aquest desajustament entre l'avarícia dels humans i la necessitat del medi ambient que ens dona aire i aigua potable? L'aigua potable és un dret públic. FRANCISCA BARTI COMALAT. Banyoles

FE D'ERREADES

La programació de televisió i cinema publicada ahir era, per error, la de dissabte.

Les cares de la notícia

ALCALDE DE CALDES DE MALAVELLA

Salvador Balliu No és la manera

L'episodi que ha protagonitzat l'alcalde de Caldes de Malavella ha estat lamentable. Es poden perdre els estrepes tot i el càrrec. Hi pot haver nervis i es poden intentar justificar determinades actituds. Però amenaçar algú amb una destrul no és la manera de solucionar res ni té cap justificació.

MINISTRE DE LA PRESIDÈNCIA ESPANYOLA

Félix Bolaños Massa incògnites

Les explicacions que el ministre va oferir ahir al govern català sobre el Catalangate són insuficients i una comissió a través del Defensor del Poble segurament servirà de poca cosa. L'escandol és majúscul i calen actuacions convincentes i assumptió de responsabilitats.

ESCRITOR

Gonzalo Torné Obra imprescindible

Ha estat l'encarregat de la selecció per a la primera traducció àmplia al català dels diaris de Virginia Woolf, una obra del tot imprescindible per entendre la ment i la producció d'aquesta dona avançada al seu temps. La traducció ha anat a càrrec de Carlota Gurt.

De reüll

Explica l'economista Santiago Niño-Bocerra al seu darrer llibre que els joves hauran de créixer amb la inestabilitat i la incertesa com a companys de viatge, després que el reordenament econòmic mundial, sacsejat per la crisi de la covid i agreujat a Europa amb la invasió russa, hagi accentuat encara més les diferències socials. Les expectatives que ens podiem haver creat les generacions més remotes, que en alguns casos es varen complir i en d'altres no van arribar mai a fer-se realitat, no seran ara una opció. El conte de la lletera, descontextualitzat.

Així, amb una volatilitat tan alta, in-

La feina ben feta

Eva García Pagán

certesa econòmica i social, diu l'economista i professor universitari que qui triomfarà és qui faci bé la feina. La feina ben feta no té fronteres, que deia aquell esport publicitari dels noranta.

Justament aquests dies, també, s'ha donat a conèixer que, tot i la crisi, la producció ecològica de Catalunya ha resistit i ha crescut durant l'any 2021, amb un increment de la superfície de cultius productius del 12,28%; del 7,37% pel que fa a la ramaderia, i del 10,91% de l'agroindústria. Feina ben feta que no entén de fronteres i que ha disparat la facturació del sector ecològic, un 22,45%, fins a arribar gairebé als 1.000 milions d'euros l'any 2020.